

KO JE KO

David Albahari (1948, Peć), pripovedač, romansijer, esejist, antologičar, prevodilac sa engleskog jezika. Objavio je na srpskom jeziku (samo prva izdanja): knjige priča i izabranih priča: *Porodično vreme* (1973), *Obične priče* (1978), *Opis smrti* (1982), *Fras u šupi* (1984), *Jednostavnost* (1988), *Pelerina* (1993), *Izabrane priče* (1994), *Neobične priče* (1999), *Najlepše priče Davida Albaharija* (2001), *Drugi jezik* (2003), *Senke* (2006), *Svake noći u drugom gradu* (2008), *Nema pesma* (2009), *Knjiga o muzici* (sa Žarkom Radakovićem, 2013), *Male priče* (2013), *Propuštena prilika* (2013), *Nove male priče* (2016); romani: *Sudija Dimitrijević* (1978), *Cink* (1988), *Kratka knjiga* (1993), *Snežni čovek* (1995), *Mamac* (1996), *Mrak* (1997), *Gec i Majer* (1998), *Svetski putnik* (2001), *Pijavice* (2005), *Marke* (za mlade, 2006), *Ludvig* (2007), *Brat* (2008), *Čerka* (2010), *Kontrolni punkt* (2012), *Životinjsko carstvo* (2014) i *Danas je sredo* (2017); knjige eseja: *Prepisivanje sveta* (1997), *Teret* (2004), *Dijaspore i druge stvari* (2008), *Ljudi, gradovi i štošta drugo* (2011) i *Proza o prozi – fragmenti o kratkoj priči* (2017); knjige za decu: *Ema i jež koji nestaje* (2008, sa Dušanom Petričićem), *Ni dan bez čuda* (2010); knjigu: *Srpske narodne bajke* (sa D. Velikićem, O. Oltvanijem i D. Tuševljakovićem i A. Glovacki, 2012); monografske knjige: *David Albahari: Pamтивеk* (2011), *David Albahari (voditelj kroz poetički i intimni svet, 2012)*. Književne nagrade: NIN-ova nagrada za roman godine, Andrićeva nagrada za knjigu priča, Nagrada „Stanislav Vinaver“, Nagrada „Branko Ćopić“, Nagrada Narodne biblioteke Srbije za najčitaniju knjigu godine, Nagrada grada Beograda, Vitalova nagrada za knjigu godine. Međunarodne književne nagrade: Nagrada „Balkanika“, „Most-Berlin“, „Stefan Mitrov Ljubiša“ i „Vilenica“. Zastupljen u brojnim srpskim i svetskim antologijama i zbornicima. Knjige su mu prevedene na osamnaest svetskih jezika. Preveo je na srpski jezik mnoga dela savremenih britanskih, američkih, australijskih, kanadskih i izraelskih autora. Član je SANU (van radnog sastava). Živi u Zemunu.

Ivan Antić (1981, Jagodina), studirao je književnost i filozofiju u Beogradu i Ljubljani. Objavio je

knjige kratkih priča *Tonus* (2009) i *Membrane, membrane* (2016). Priče su mu prevedene na engleski, nemački, poljski, slovenački, rumunski i albanski jezik i uvrštene u domaće i strane antologije i zbornike. Uređivao je časopis *Znak* na Filološkom fakultetu u Beogradu. Saradnik je na polju književnosti Srpskog kulturnog centra „Danilo Kiš“. Prevodi sa slovenačkog jezika. Živi i radi u Ljubljani.

Vladimir Arsenić (1972, Beograd), magistrirao komparativnu književnost na Telavivskom univerzitetu. Bio je redovni je kritičar internet portala *e-novine.com*. Pisao za Treći program HRT-a, *booksa.hr*, *proletter.me*, *Quorum*, *Beton*, *Peščanik*, *versopolis.com*. Objavio je knjigu književnih kritika *Etike pripovedanja* (2019). Tekstovi su mu prevedeni na slovenački i albanski. Prevodi sa engleskog i hebrejskog. Sa Srđanom Srđićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Topolskoj 18 i izdavačku kuću „Partizanska knjiga“. S prijateljima uređuje književni časopis *Ulaznica* koji izlazi u Zrenjaninu.

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne i master studije završio na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Bavi se esejistikom i književnom kritikom, član je uredništva časopisa *Dometi* i programski urednik Somborskog književnog festivala. Objavio je knjige proze *Twitter priče* (2014) i *Twitter priče 2.0* (2017). Živi u Novom Sadu.

Arijana Božović (Beograd), diplomirala je na Odseku za anglistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Objavila je prevode proze Forda Medoksa Forda, Grejama Grina, Elija Vizela, Dž. M. Kucija, Penelopi Ficdžerald, Džona Banvila, Dženet Vinterson, Ijana Makjuana, zatim prevode poezije Vilijama Karlosa Vilijamsa, V. H. Odena, Adrijen Rič, V. G. Zebalda i Teda Hjuza. Dobila je nagradu „Miloš N. Đurić“ 2003. za prevod romana Ijana Makjuana *Iskopljenje* i nagradu „Mihajlo Đorđević“ 2007. za prevod Makjuenovog romana *Subota*. Živi u Beogradu.

Pip Vilijams (*Pip Williams*; London), koautorka sociološke studije *Work, Rest and Play in Australia*

Today (2012) i autorka knjige memoara *One Italian Summer* (2017), kao i romana *The Dictionary of Lost Words* (2020). Pored toga, objavila je i putopisne eseje, prikaze knjiga, fleš fikciju i poeziju. Živi između Velike Britanije i Adelejd Hilsa u Australiji.

Mirjana M. Vučković (1970, Beogradu), diplomirala je engleski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1995. do 2001. godine bila je zaposlena na Fakultetu za sport i fizičko vaspitanje Univerziteta u Beogradu kao predavač na predmetu Engleski jezik, i kao sekretar i prevodilac u časopisu *Fizička kultura*. Od oktobra 2001. godine zaposlena je kao lektor na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Doktorsku disertaciju pod naslovom *Susret sa Drugim u naučnofantastičnim delima Ursule Le Guin* odbranila je 2020. i stekla zvanje Doktora filoloških nauka. Izlagala je radove na šest međunarodnih konferencija i objavila više stručnih i naučnih radova i prevoda.

Radmila Gikić Petrović (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srpkinja), *Milica–Vuk–Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Prepiska Milice Stojadinović Srpkinja sa savremenikima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima), *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim piscima), *U potrazi za glavnim junakom* (2003; priče), *Srpkijin krug kredom*, (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srpkinji), *Bibliografija radova o Milici Stojadinović Srpkinji* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Likovi u Dnevniku Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008), *Život i književno delo Milice Stojadinović Srpkinja* (2010), *Stara priča* (2013, priče), *Koreja post scriptum* (2014), *A gde je Čehov? – razgovori o prozi* (2015), *Vijetnam i devet zmajeva* (2016) i *Kritika pamćenja* (2017). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina“, „Iskra kulture“, „Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos“, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa“. Živi u Novom Sadu.

Sneja Gunew (*Sneja Gunew*), diplomirala je u Melburnu, magistrirala u Torontu, a doktorirala u Njukasu. Objavila je veliki broj radova o multikulturalnosti, postkolonijalizmu i feminističkoj kritičkoj teoriji. Predaje na Katedri za englesku književnost i ženske studije Univerziteta Britanske Kolumbije u Kanadi. Uredila je nekoliko antologija australijske

ženske i multikulture književnosti: *Feminist Knowledge: Critique and Construct* i *A Reader in Feminist Knowledge* (1991), *A Bibliography of Australian Multicultural Writers* (1991), *Striking Chords: Multicultural Literary Interpretations* (1992) itd. Objavila je studije *Framing Marginality: Multicultural Literary Studies* (1994) i *Haunted Nations: The Colonial Dimensions of Multiculturalisms* (2004). *Post-Multicultural Writers as Neo-cosmopolitan Mediators* (2019).

Predrag Ž. Vajagić (1973, Novi Sad), diplomirao je književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, a do sada je objavio knjige: *Presovanje senki* (2011), *Zov poludelog sokolara – mimologije i sumatreske* (2012), *Kći Rigoroza* (2020) i, zajedno sa Branslavom Zukićem, *Kucanj u prazno – rečnik marginalizma* (2014) i *Paranojeva barka – rečnik marginalizama* (2017). Živi u Bačkoj Palanci.

Vladislava Gordić Petković (1967, Sremska Mitrovica), redovna profesorka engleske i američke književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde drži kurseve iz oblasti šekspirologije i savremenog angloameričkog proznog stvaralaštva. Bavi se književnom teorijom i istorijom, književnom kritikom, publicistikom i prevodjenjem sa engleskog. Magistrirala je na prozi Rejmonda Karvera na Filološkom fakultetu u Beogradu godine 1994, a doktorirala na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu 1998. na temi „Priča i pripovedanje u kratkoj prozi Ernesta Hemingveja“. U najviše akademsko zvanje, zvanje redovnog profesora, izabrana je u oktobru 2008. godine. Piše studije, eseje, književnu kritiku i prevodi s engleskog (S. Džouns, E. Biti, E. Bardžis, E. Hemingvej, V. Šekspir, V. Alen i dr.). Objavljene knjige: *Sintaksa tišine: poetika Rejmonda Karvera* (1995), *Hemingvej – poetika kratke priče* (2000) *Korespondencija – tokovi i likovi postmoderne proze* (2000), *Virtuelna književnost* (2004), *Književnost i svakodnevnica* (2007), *Virtuelna književnost II* (2007), *Na ženskom kontinentu* (2007) *Formatiranje* (uđžbenik, *grupa autora*) (2011). Živi u Novom Sadu.

Dragoslav Dedović (1963, Zemun), nakon okončanog studija žurnalistike u Sarajevu, radio je kao urednik u tuzlanskom „Grafičaru“. Godine 1992. otišao je u Nemačku, gde je magistrirao na interdisciplinarnom odseku Europastudien Univerziteta u Ahenu. Prevodi liriku i prozu sa nemačkog, a esejističke i književne tekstove piše i objavljuje i na nemačkom jeziku. Objavio je sledeće knjige pesa-

ma: *Izadimo u polje* (1988), *Cirkus Evropa* (1990), *Von edlen Mördern und gedungenen Humanisten* (*O plemenitim ubicama i najmljenim humanistima*), 44 *Gedichte/pjesme & 1 Essay/esej* (1997), *Kawasaki za Wukmana Dedowitscha* (2003), *Café Sumatra* (2005), *Dinarski Buda* (2008), *Koncert za klavir i didžeridu* (izabrane pesme i nove pesme, 2010), *Gloria mundi* (2013), *Usijanje* (2013) i *Unutrašnji istok* (2015). Potpisao je i izbor savremene priče iz BiH koji je u Klagenfurtu 1999. objavila izdavačka kuća „Drava“. U Austriji je knjiga izašla pod nazivom *Das Kind. Die Frau. Der Soldat. Die Stadt*, splitski *Feral Tribune* je isti izbor objavio pod nazivom *Evakuacija*, a u Beogradu je objavljena pod naslovom *Pod pritiskom*, u izdanju „Prosvete“ i „Altere“. Za zbirku pesama *Café Sumatra* 2005. dodeljena mu je godišnja Nagrada Društva pisaca BiH. Poezija mu je prevedena na nemački, engleski, poljski i norveški. Zastupljen je u nekoliko izbora bosanskohercegovačke poezije, kao i u antologijama srpskog pesništva 20. veka objavljenim u Nemačkoj i Poljskoj. Živi u Beogradu.

Mirko Demić (1964, Gornji Klasnić kod Gline, Hrvatska), objavio je knjige proze: *Jabuke Hesperida* (1990), *Slamka u nosu* (1996), *Čilibar, med, oskoruša* (2001), *Apokrifi o Furtuli* (2003), *Sluge hirovitog lučonoše* (2006), *Molski akordi* (2008), *Trezvenjaci na pijanjoj lađi* (2010), *Po(v)ratnički rekvijem* (2012), *Ataka na Itaku* (2015), *Čutanja iz Gore* (2016) i *Pustolovine bačkog opsenara* (2018); knjige eseja, (p)ogleda i marginalija *Pod otrovnim plaštom* (2010) i *Na ničijoj zemlji* (2016); knjigu publicističkih tekstova *Slađenje gorčinom* (2008); knjigu drama *Naše domaće stvari* (2020). U koautorstvu sa Bojanom Jovanovićem napisao je knjigu *Čitanje proročanstva* (2011). Dobio je Andrićevu nagradu (2009), Nagradu „Dejan Medaković“ (2011), i Nagradu „Meša Selimović“ (2017), a za doprinos razvoju bibliotečko-informacione delatnosti i kulture u Republici Srbiji Nagradu „Đura Daničić“ za 2013. godinu. Delovi romana, pripovetke i eseji prevedeni su mu na engleski, nemački, poljski i ukrajinski jezik. Knjiga pripovedaka *Molski akordi* prevedena je na makedonski jezik. Od 2002. do 2011. godine bio je glavni urednik časopisa za književnost *Koraci*. Živi u Kragujevcu.

Žozef Žuber (Joseph Joubert; 1754, Montinjak – 1824, Pariz, Francuska), francuski pisac, ostao je poznat po sveskama koje je vodio od 1786. do smrti. One su objavljene posthumno, najpre u fragmentima, kao zbirke misli (u redakciji Šatobrijana, 1838, pa Pola de Renala, 1850). Tek 1938. sveske će dobi-

ti integralno izdanje, u redakciji Andrea Bonijea. Izbor iz *Svezaka* na engleski je preveo Pol Oster (1983). Godine 1994. izaći će i rukopisno izdanje četiri Žuberove sveske, u redakciji Dejvida Kinloha i Filipa Manžoa, koje će prvi put ukazati na likovnu dimenziju njegovog poduhvata. Bez obzira na to, Žuber se i danas pre svega poima kao autor moralističkih maksima. Dela: *Les Carnets de Joseph Joubert*, I–II, 1938.

Aleks Kaldiero (Alex Caldiero; 1949, Likodija Eu-bea, Sicilija), američki pesnik, sonosfer i performer. Odrastao je u Njujorku. Živi i radi na Univerzitetu u Provu. Dobitnik je niza uglednih priznanja u Americi, za poeziju i umetnost performansa. Zastupljen je u čuvenoj antologiji *Text-Sound Texts* i u *Rečniku avangarde* Ričarda Kostelaneca. Autor je više desetina knjiga poezije. Izvođač više stotina performansa. Saosnivač društva za očuvanje sicilijanskog jezika i tradicije. Sakupljač narodnih umotvorina u Grčkoj, Turskoj, na Siciliji i Sardiniji.

Nataša Kampmark (1974, Foča), magistrirala je i doktorirala na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila je studiju o savremenoj australijskoj prozi pod naslovom *Trilica australijske proze* (2004) i zajedno sa Majklom Vajldingom priredila antologiju savremene australijske proze *Priče iz bezvremene zemlje* (2012). Živi u Melburnu.

Tanja Kragujević (1946, Senta), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, na grupi za Opštu književnost sa teorijom književnosti. Objavila je preko dvadeset knjiga poezije i devet knjiga esejističkih i književno-kritičkih tekstova. Zastupljena je u više antologija savremene srpske poezije u zemlji i inostranstvu. Pesme su joj prevedene na engleski, nemački, španski, mađarski, holandski, bugarski, makedonski, slovenački, ruski, beloruski i esperanto. Više od petnaest godina bavila se izdavačkim radom. Dobitnica je značajnih domaćih priznanja. Živi u Zemunu.

Dorđe Kuburić (1958, Bačko Petrovo Selo), objavio je osam knjiga pesama: *Vrhovna tačka* (1988), *Poema o praznom prostoru* (1990), *Prljave koštice* (1992), *Gradovnik* (1997), *Razglednice noćne ptice* (2002), *Zašto volim viski* (2006), *Blue Moon* (2010, Nagrada „Lenkin prsten“) i *Pesme iz dvorišta* (2016). Poezija mu je prevedena na više evropskih jezika. Živi u Subotici.

Ursula K. Le Gvin (Ursula Kroeber Le Guin; 1929, Berkli, SAD – 2018, Portland, SAD), američka spisateljica romana, knjiga za decu i kratkih priča, većinom u žanru fantastije i naučne fantastike. Pisala je i poeziju i eseje. Od prvog objavljivanja šezdesetih ih godina, njen rad često opisuje futuristične ili izmišljene svetove slične našim u politici, prirodnom okruženju, uzrastu, religiji, seksualnosti i etnografiji. Nekoliko puta je osvajala Hjuo, Nebjula, Lokus i Svetsku nagradu za fantastiku. Godine 2014. je odlikovana medaljom National Book Award za istaknut doprinos američkoj književnosti. Dela: knjige o Zemljomoru – *Čarobnjak Zemljomorja* (1968), *Grobnice Atuana* (1971), *Najdalja obala* (1972), *Tehanu* (1990), *Priče iz Zemljomorja* (2001), *Drugi Vetar* (2002); Hainski ciklus – *Rokanonov svet* (1966), *Planeta izgnanstva* (1966), *Grad utvara* (1967), *Leva ruka tame* (1969), *Čovek praznih šaka* (1974), *Svet se kaže šuma* (1976), *Četiri koraka do oproštaja* (1995), *Pričanje* (2000); ostalo – *Nebeski strug* (1971), *Dvanaest četvrti vetra* (1975), *Divlji anđeli* (1975), *Orsinijske priče* (1976), *Čapljinoko* (1978), *Jezik noći* (1979), *Malafrena* (1979), *Početište* (1980), *Ruža kompasa* (1982), *Stalno se vraćajući kući* (1985), *Ribar unutrašnjeg mora* (1994), *Lavinia* (2008).

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), piše poeziju, crtice, eseje i prevodi sa engleskog jezika. Objavila je knjige poezije *O telo tvori me* (2011), *Izvan komunikacije* (2013), *La mia paura di essere schiava* (na italijanskom, 2014). Poezija joj je zastupljena u antologijama i zbornicima: *Rukopisi 33* (2010), *Van, tu: free* (2012), *RESTART* (2014), *Meko tkivo* (2015), *Ovo nije dom* – pesnikinje o migraciji (2017). Uredila je Zbornik poezije socijalne tematike *Do zuba u vremenu* (2014) i regionalni zbornik socijalne i angažovane poezije *REZ* (2016). Glavna je urednica novina MAMAC. Kao prekarna onlajn profesorka predaje engleski jezik hiljadama ljudi širom sveta.

Jelena Marinkov (1993, Kikinda), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na studijskom programu Srpska književnost i jezik sa komparatistikom. Master studije završila na istom fakultetu. Trenutno je doktorand na modulu Srpska književnost i stipendista Ministarstva prosvete. Objavljuje naučne radove, književnu kritiku, poeziju i prozu u periodici. Dobitnica Nagrade „Đura Đukanov“ 2015. godine za zbirku priča *Ispuštene priče*, Nagrade „Bal u Elemiru“ za humorističko-satiričnu priču 2017. godine i prve nagrade na konkursu za najbolji esej o Disu 2020.

Džerald Marnejn (Gerald Murnane; 1939, Koburg, Viktorija, Australija), australijski pisac. Diplomirao je na Univerzitetu Melburna i dugo godina predavao kreativno pisanje u raznim obrazovnim institucijama. Dobitnik je svih najznačajnijih australijskih nagrada za književnost. Objavljena dela: *Tamarisk Row* (1974), *A Lifetime on Clouds* (1976), *The Plains* (1982; srp. prevod Ravnice, Mali vrt, Beograd, 2020), *Landscape With Landscape* (1985), *Inland* (1988), *Velvet Waters* (1990), *Emerald Blue* (1995), *Invisible Yet Enduring Lilacs* (2005), *Barley Patch* (2009), *A History of Books* (2012), *A Million Windows* (2014), *Something for the Pain: A Memoir of the Turf* (2015), *Border Districts* (2017), *Collected Short Fiction* (2018), *A Season on Earth* (2019), *Green Shadows and Other Poems* (2019).

Dajana Milovanov (1993), trenutno pohađa doktorske studije na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Živi u Bečeju.

Milan Micić (1961, Zrenjanin), doktor istorijskih nauka. Član Društva književnika Vojvodine. Dobitnik nagrade „Stevan Sremac“ za kratku priču 1999. godine. Prevoden na rumunski. Autor dvadesetak knjiga iz istoriografije, istorijske esejistike, dokumentarne proze i poezije. Živi u Novom Sadu.

Ivanka Mogilska (1981), bugarska spisateljica. Studirala je pozorišnu režiju, a diplomirala odnose s javnošću na Sofijskom univerzitetu. Objavila je zbirke poezije *DNK* (2004) i *Inače kazano* (2010), kao i romane *Skrovišta* (2007) i *Iznenadne ulice* (2013). Dobitnica je Nagrade „Pegaz“ za pesnički prvenac. Živi u Sofiji.

Artea Panajotović je docent na Fakultetu za strane jezike Alfa BK univerziteta. Diplomirala je i doktorirala sa tezom „Jednostavnost, prirodnost, sloboda i neizrecivost: daoizam u delu Ursule Le Gvin“ na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavila je *Englesko-srpski i srpsko-engleski standardni rečnik sa gramatikom engleskog jezika*, veći broj naučnih radova, prevoda i priređenih izdanja i učestvovala na brojnim naučnim konferencijama u zemlji i inostranstvu. Urednica je časopisa za jezik, književnost i kulturu *Reči*. Oblasti njenog naučnog interesovanja su anglofona književnost, anglo-kineske kulturne veze, kineska filozofija i prevodenje.

Zdravko Petrović (1981, Bečej), diplomirao je, magistrirao i doktorirao na Odseku za srpsku knji-

ževnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavio je studiju *Kreativni kaos „Burleske gospodina Peruna boga groma“* (2011). Živi u Bečeju.

Žarko Radaković (1947, Novi Sad), školovao se u Zemunu (osnovna škola i gimnazija), Beogradu (studije svetske književnosti), Tibingenu (studije germanistike, istorije umetnosti i filozofije). Autor romana: *Tübingen* (1990), *Ponavljanja* (sa Skotom Abotom, 1994), *Knifer* (1994), *Emigracija* (1997), *Pogled* (2002), *Vampiri & Razumni rečnik* (sa Skotom Abotom, 2008), *Strah od emigracije* (2009), *Krečenje* (2018) i *Kafana* (2019). Sarađivao sa umetnicima Davidom Albaharijem (*Knjiga o muzici*, 2013), Erom Milivojevićem (performansi *Medex*, 1971; *Kornjača*, 1973; *Labudovo jezero*, 1974), Julijem Kniferom (monografija *Julije Knifer*, 1990) i Ninom Pops (bibliofilsko izdanje *Der Bildverlust / Gubitak slike*, 2007). Autor je više zbornika i antologija, kao i izbora srpske književnosti na nemačkom jeziku *Tragische Intensität Europas* (2008). Uređivao je nemački časopis za književnost i umetnost *Das Nachtcafé*. Od 1990. živi u Kelnu.

Draginja Ramadanski (1953, Senta), piše studije, eseje, članke i prikaze, prevodi s ruskog, mađarskog i engleskog. Magistrirala i doktorirala na narativnim strategijama V. Rozanova, odnosno F. Dostojevskog. Od 1980. prati određene stvaraoce iz ruske književnosti, prevodeći i komentarišući njihova dela (M. Baškircева, F. Sologub, V. Šklovski, M. Cvetajeva, esejistika M. Epštejna i A. Genisa, predstavnici ruskog konceptualizma, poezija J. Brodskog, teorijska produkcija J. Tinjanova itd.). Objavljena studija: *Sneško u tropima – prevođenje s lica na naličje* (2011) i knjiga proze *Ili ne* (2017). Predaje na Katedri za rusistiku u Novom Sadu.

Tatjana Rosić (1962), doktorila je, magistrirala i diplomirala na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Redovna je profesorka na Fakultetu za medije i komunikacije Univerziteta Singidunum u Beogradu, gde predaje predmete iz oblasti studija kulture, roda, književnosti i medija. Naučna je saradnica na Institutu za književnost i umetnost u Beogradu i gostujuća profesorka na doktorskom programu Filološko-umetničkog fakulteta Univerziteta u Kragujevcu. Tokom akademske 2016–17. godine bila je gostujuća profesorka na odseku za slavistiku Univerziteta Mičigen, SAD. Književna je teoretičarka i kritičarka, kao i autorka brojnih nacionalnih, regionalnih i međunarodnih projekata iz

oblasti rodne, kulturne i medijske politike. Bila je urednica regionalnog časopisa za kulturu *Sarajevske sveske*, *Belgrade Journal of Media and Communications*, *FMK* i časopisa *Ženske studije* Centra za ženske studije u Beogradu. Trenutno se bavi studijama kulture otpora u svetu globalnih medija kao i kritičkim studijama roda, maskuliniteta i ženskog autorstva u kontekstu tranzicione postjugoslovenske i balkanske kulture sećanja. Autorka je i urednica sledećih knjiga: *Representation of Gender Minority Groups in Media: Serbia, Montenegro, Macedonia* (ur., 2015) (*Anti*)utopije tela: reprezentacija maskuliniteta u savremenoj srpskoj prozi (2014), *Mit o savršenoj biografiji: Danilo Kiš i figura pisca u srpskoj kulturi* (2008), *Theory and Politics of Gender: the Representation of Gender Identities in Literatures and Cultures of Balkans and Southeastern Europe* (2008), *Proizvoljnost dnevnika* (1994). Živi u Beogradu.

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije iz komparativne književnosti završio je u Nici. Sarađuje sa izdavačkim kućama kao slobodni prevodilac. Autor je brojnih temata o francuskoj književnosti XX veka, zastupljenih u književnoj periodici (Filip Žakote, Žak Dipen, OuLiPo, Remon Rusel, Antonen Arto). Jedan je od urednika književnog časopisa *Agon*. Autor knjiga poezije: *Stvaranje istine* (2003), *Tropuće* (2010), *Stereorama* (2013), *Jeretički dativ* (2014), *Prskalica* (2019), kao i proznih knjiga *Aleatorij* (2013), *Podli podli psalmi* (2016), *Punkt* (2017) i *Nema oaze: luftroman* (2018). Živi u Beogradu.

Zorana Simić (1992, Brus), doktorantkinja je na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu, gde je završila i osnovne i master studije (Opšta književnost i teorija književnosti). Trenutno je angažovana na projektu Instituta za književnost i umetnost namenjenom izučavanju književne periodike, kao stipendistkinja Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja. Živi u Beogradu.

Šarlota Spivak (*Charlotte Spivack*; 1929), radila je na Univerzitetu Fisk u Nešvilu i Univerzitetu Masačusetsa u Amherstu. Objavljena dela: *Early English Drama* (1966), *George Chapman* (1967), *The Comedy of Evil on Shakespeare's Stage* (1978), *Ursula K. Le Guin* (1984), *Merlin's Daughters: Contemporary Women Writers of Fantasy* (1987), *Merlin: A Thousand Heroes with One Face* (1994), *The Company of Camelot* (1994), *Archetypal Readings of Medieval Literature* (2002).

Srdan Srdić (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na istom fakultetu je odbranio doktorsku tezu *Odnos fikcije i stvarnosti u Džonatana Svifta*. Zaposlen je u Gimnaziji „Dušan Vasiljev“ u Kikindi i na mestu koordinatora istoimenog severnobanatskog Centra za talente. Volonterski uređuje deo književnog programa za potrebe Narodne biblioteke „Jovan Popović“ iz Kikinde, pri kojoj je oformio Radionicu kreativnog čitanja. Glavni je urednik međunarodnog festivala kratke priče *Kikinda Short*. S Vladimirom Arsenićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Beogradskom čitalištu, a zajedno su i osnivači izdavačke kuće „Partizanska knjiga“. Radio je u redakcijama više književnih časopisa, a poslednjih nekoliko godina aktivno se bavi uredničkim poslom, specifično regionalnom i anglosaksonskom prozom. Jedan je od pobednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta www.bestseler.net, a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ (2007), stipendije Fonda „Borislav Pekić“, te nagrada „Biljana Jovanović“ i „Edo Budiša“. Objavio je romane *Mrtvo polje* (2010), *Satori* (2013) i *Srebrna magla pada* (2017), zbirke priča *Espirando* (2011) i *Sagorevanja* (2014), kao i knjigu eseja *Zapisi iz čitanja* (2014).

Sladana Stamenković (1991, Leskovac), asistent je na Odseku za engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Diplomom osnovnih i master studija stekla je takođe na Filozofskom fakultetu, gde je i nastavila sa doktorskim studijama u okviru kojih se bavi savremenom američkom književnošću, postmodernizmom i medijskim studijama. Član je Udruženja za angloameričke studije (Serbian Association for Anglo-American Studies). Predaje engleski jezik u Centru za jezike pri Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bila je saradnik portala *Kultiviši se*, gde je objavljivala tekstove o klasičnoj i popularnoj kulturi. Živi i radi u Novom Sadu.

Vladimir Stojnić (1980, Beograd), diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu 2005. godine. Poeziju, eseje i književne prikaze objavljivao je u brojnim domaćim i regionalnim književnim časopisima, dnevnim listovima, antologijama i zbornicima. Pesme su mu prevedene na poljski, francuski, engleski, mađarski i slovenački jezik. Dobitnik je Nagrade „Mladi Dis“ za najbolji neobjavljeni pesnički rukopis u 2008. godini. Objavio je knjige pesama: *Vreme se završilo* (2008), *Fotoalbum* (2010), *Czas się*

zakończył (drugo izdanje knjige *Vreme se završilo*, na poljskom jeziku, Krakov, 2011), *Poziv na saučesništvo* (2011), *Kutija* (2013) i *Reverb* (2015). Priredio je antologiju nove srpske poezije *Prostori i figure, izbor iz nove srpske poezije* (2012). Sa Vladimirom Đurišićem priredio knjigu izabrane mlade srpske poezije *Van, tu, free* (2013). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Zemunu.

Ivana Z. Tanasijević (1987, Kragujevac), završila je osnovne i master studije na Katedri za Srpski jezik i književnost Filološko-umetničkog fakulteta u Kragujevcu. Piše i objavljuje književnu kritiku, eseje, studije, recenzije. Polja interesovanja: srpska književnost modernizma i postmodernizma, savremene književne teorije, književna kritika.

Dragana V. Todosreskov (1975, Novi Sad), doktor književnosti, književna kritičarka i istoričarka književnosti. Objavila je knjige: *Sterijine paradije – iskušenja (post)modernog čitanja* (2009), *Dan, kontekst, brzina vetra* (2010), *Pisati dalje – izabrane kritike* (2012), *Telo pesme* (2013), *Tragom kočenja: prisvajanje, preodevanje i raslojavanje stvarnosti u poetici Judite Šalgo* (2014), *Zbogom, pričana istina – Ogledi o strategijama srpskih pripovedača* (2015), *Junaci naših varoši – Ogledi i kritike o savremenim srpskim pripovedačima i njihovim likovima* (2017). Član je Upravnog odbora Srpskog književnog društva. Radi u Matici srpskoj kao viši stručni saradnik – leksikografski redaktor na projektu *Srpska enciklopedija*. Živi u Novom Sadu.

Jasmina Topić (1977, Pančevo), piše poeziju, pored proze, eseje i književne prikaze. Objavila je šest pesničkih knjiga i nekoliko priča u različitim književnim projektima. Uređuje Rukopise – Zbornik poezije i kratke proze mladih s prostora bivše Jugoslavije (Dom omladine Pančevo), a koordinator je i urednik pesničke edicije „Najbolja“ (Udruženje književnika Pančeva). Pesme su joj zastupljene u pregledima i antologijama savremene srpske poezije, i prevedene na nekoliko jezika. Dobitnica je nekoliko rezidencijalnih programa za pisce (Kultur Kontakt, Kamov rezidencija, RONDO Grac, Baltički centar za pisce i prevodioce, Traduki, Krems, Reading Balkans). Trenutno radi kao srednjoškolski profesor i moderira književni program u Pančevu.

Tijana Tropin (1977, Beograd), doktorirala na Filološkom fakultetu u Beogradu sa tezom „Teorijski aspekti prevodenja književnosti za decu sa stano-

višta studija kulture". Objavila *monografiju Motiv Arkadije u dečjoj književnosti* (2006) i više desetina radova u periodici, najčešće o književnosti za decu, teoriji i poetici prevođenja i fantastičnoj književnosti. Prevodi sa nemačkog i engleskog (važniji prevodi uključuju dela Marsela Bajera, Elfride Jelinek, Lea Peruca, Kristofa Ransmajera i Franca Kafke). Zaposlena u Institutu za književnost i umetnost u Beogradu od 2003. godine.

Darko Tuševljaković (1978, Zenica, BiH), prvu priču objavio je 2002. godine u regionalnoj antologiji priređenoj u saradnji s Uneskom i od tada objavljuje kraću i dužu prozu u raznim časopisima i antologijama u zemlji i regionu. Godine 2004. dobio je Nagradu „Lazar Komarčić“ za najbolju novelu. Između 2010. i 2019. objavio je dve zbirke priča (*Ljudske vibracije*, *Naknadne istine*), kao i tri romana (*Senka naše želje*, *Jaz*, *Jegermajster*). Dela su mu se našla u užim izborima za NIN-ovu, Vitalovu i Andrićevu nagradu. Za roman *Jaz* dobio je 2017. Evropsku nagradu za književnost. *Jaz* je preveden na engleski, italijanski, bugarski i albanski jezik. Živi u Beogradu i radi kao urednik i prevodilac. Između ostalih, preveo je dela Džina Vulfa, Ursule K. Le Gvin, Čajne Mjevila i Grejama Grina.

Ibrahim Hadžić (1944, Rožaje, Crna Gora), književnik, pesnik i dugogodišnji urednik Školskog programa Televizije Beograd. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Beogradu, na Odseku za istoriju umetnosti. Pesme su mu prevođene na više stranih jezika. Zastupljen je u brojnim antologijama i hrestomatijama. Uređivao je poeziju u studentском listu *Student* školske 1968/69 i u časopisu *Mostovi* 2001–2005. godine. Osim književnošću, bavi se izučavanjem gljiva. Jedan je od trojice osnivača Mikološkog društva Srbije. Štampao je sedam knjiga o gljivama (dve u koautorstvu sa prof. dr Jelenom Vukojević, šefom mikološkog kabineta Biološkog fakulteta u Beogradu). Objavio je više knjiga

poezije za koje je dobio nekoliko značajnih književnih nagrada, a njegovo stvaralaštvo predstavljeno je u zborniku *Boja okoline: zbornik o pesništvu Ibrahima Hadžića*. Prevodi poeziju s ruskog jezika. Živi u Beogradu.

Dragoslav Čupić (1978, Subotica), nekadašnji pripadnik književne grupe *Zona*, u okviru čijeg delovanja izlazi zajednička knjiga poezije *Lešnici* (2001). Objavljivao je svoje radove u književnoj periodici i u elektronskom časopisu za kulturu, umetnost i humanistiku *Kulturni heroji*. Objavio je knjigu prozaida/kratkih priča *Omfalion ili Pesme božanskog lakrdijaša* (2018). Do sada je svoje radove iz oblasti vizualnih umetnosti izlagao na jednoj samostalnoj izložbi, i na brojnim grupnim izložbama. Živi u Novom Sadu.

Frederik Džejmson (*Frederic Jameson*; 1934, Klivlend, SAD), američki teoretičar književnosti i savremene kulture. U svojim delima oslanja se na tradiciju zapadnog marksizma, pri tom uzimajući u obzir značajne moderne kao i tradicionalne nemarksističke ideje i koncepte. Diplomirao je na Haverfordu 1954, a doktorat je odbranio na Jejlu 1960. godine. Autor je brojnih dela iz oblasti teorije književnosti, od kojih su kod nas objavljena *Marksizam i forma: dijalektičke teorije književnosti XX veka* (1974) i *U tamnici jezika: kritički prikaz strukturalizma i ruskog formalizma* (1978). Iz oblasti teorije kulture najuticajnije su *The Political Unconscious, Narrative as a Socially Symbolic Act* (1981) i *Postmodernism, The Cultural Logic of Late Capitalism* (1991).

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Flena O'Brajana, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka Matice srpske, Novi Sad

82(05)

POLJA : časopis za književnost i teoriju / urednik
Alen Bešić. – God. 1, br. 1 (1955) – . – Novi Sad : Kulturni
centar Novog Sada, 1955 – . – 23 cm

Šest brojeva godišnje
ISSN 0032-3578

COBISS.SR-ID 5142786